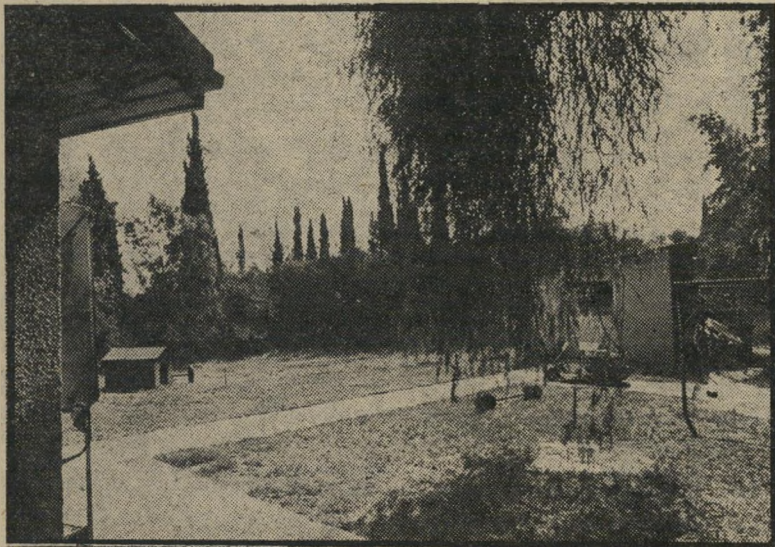

הבית של בני'וסף

זוהי הווילה האחרונה של אשר בני'וסף, שפועלי התעשייה האווירית עסקו בשיפוץ. בני'וסף טוען כי הדבר מוצדק, שכן כל זמנו קודש למיפעל ואין לו זמן לעסוק בענייניו.

זהו צידה האחרונה של הווילה של אל שווימר בסביון, אשר נמכר לשאול אייזנברג את אייזנברג כשותף לתעשייה האווירית.

הפרדס של שווימר

בעסקה תמוהה, לאחר-מכן הכנים שווימר

כל חלק בעסק, אך למעשה, הוא הרות החיה בו דואג להשגת עבודות הסברה והפצה לעסק הפרטי של אשתו, שלצד העסק הממלכתי.

זמיה ידימינה של אראלה גלי? ורדה בני'וסף, אשתו של אברהם בני'וסף, חבר מועצת-המנהלים של התעשייה האווירית וממאשרי התקציבים לעסקי אלקנה גלי? מרתק? אבל זה עוד לא הכל.

כולם

בסירה אחת

אם אפשר לפרר עבודות למקורבים, למה לא לקבל גם מתנות? למשל, המנכ"ל אל שווימר, הוא ובני'וסף מכהנים בתפקידם ללא שינוי מאז שנת 1953. בבקשה: שווימר ובני'וסף, ראשי התנועה שקראה לריענון ולשינוי הנהגת המדינה הזקנה, יושבים על כיסאותיהם מבלי לזוז כבר 22 שנים רצופות!

ובכן, אחרי ישיבה כזאת, הבני'אדם זקוק לקצת ספורט, לא? ובכן, שווימר קנה לו סירת-ספורט חמודה. הלך לו קלף, הוא שילם עבורה רק 500 לירות, כיוון שהסירה היתה זקוקה לשיפוץ. וחזן מזה, הקונה הכיר אותו. מה זאת אומרת הכיר אותו? הסירה היא מתוצרת מיפעל בשם אורלייט, השייך במחציתו לחברה בשם קונסולדייטד אנטרפרייז קומפני, ובמחציתו לתעשייה האווירית. כאשר שווימר עצמו הוא בעל-הבית, לא ייפלא ששילם רק 500 לירות.

הסירה עברה שיפוץ במחצית התעשייה האווירית עצמה, והושקעו בה 80 שעות-עבודה בחודש מארס 1974. כן, מייד אחרי המלחמה, כאשר כל מברג ופטיש ברי תעשייה האווירית היו עסוקים לכאורה בשיפוץ מטוסי חיל-האוויר, הורה שווימר לעובדיו לשפץ את סירת-המירון החשובה של החשבון של השיפוצים שולם על-ידי

זה, העיסקה כמוה כמתן 28 אלף לירות מתנה.

עם אותו אייזנברג עצמו עשה שווימר עם עיסקת הבאינגים, תוך הונאת המכר שלה והעמדתה בפני עובדות, עד היום, אגב, לא ברק איש אם שילמה טי'ו'איי עמלה על מכירת הבאינגים. ואם כן — מי קיבל את הקומיסיון על מכירת המישה הבאינגים שהצליחו למכור?

שאלה אחרת: כיצד חילקו, בסרי פו של דבר, שווימר ואייזנברג את הרוצאות וההכנסות של כל העיסקה, והאם הושפעו יחסי התעשייה האווירית ואייזנברג מעיסקת-הרכש הפרטית של שווימר ואייזנברג.

כאשר הופנו שאלות אלה — ואחרות — אל דובר התעשייה האווירית דורון סופר-ליק, הוא העדיף שלא להשיב עליהן.

מי שסבור כי ליבו היהודי הרחום של אייזנברג (שניאות לעלות ארצה רק אחרי שכנסת-ישראל חוקקה חוק מיוחד שיפטרונו לנצח מתשלומי מס-הכנסה) דאג לשווימר בלבד, טועה טעות מרה. האיש מיספר שניים בתעשייה האווירית הוא אשר בני'וסף, נאמנו ואיש-סודו של שר-הביטחון כיום, שמעון פרס, שהפך את התעשייה האווירית למעון רפ"י בשעתו.

לבני'וסף בת חמודה בשם צביה, שהתיחנה בשעה טובה עם מהנדס בשם עמוס גיבור, אב טוב צריך, כידוע, לדאוג לפרנסת לבתו. כאשר הוקמה השותפות בין התעשייה האווירית לאייזנברג, היא נרשמה ב-

שם אטסקו. גיבור התמנה כמנהל בחברה החדשה, ומייצג את התעשייה האווירית כנגד השותף השני, כיצד עשה זאת — למבקר-המדינה (המסיים את הדין-השבון שלו על התעשייה האווירית ופרסמו כי נראה בעוד חודשיים, אם ועדת-הכספים, כהרגלה, לא תמנע את הפירוסם) — פת-לונגים.

אולם נראה כי הצליח במעשיו, שכן עתה הוא משמש כמנהל באותה חברה עצמה, מטעמו של אייזנברג. זה, אגב, גם אסי תטי כלשהו. האם רצוי כי עובדי חברות ממשלתיות יעברו לעבוד אצל הצד השני שעומו הם במגע מטעם הממשלה?

התעשייה

והמקורבים

ליבו הרחום של אייזנברג לא נוצל — ככל הידוע — לטובת בני-ימישי פחה אחרים של שווימר ובני'וסף. אבל תקציב התעשייה האווירית — ללא הגבלה, אותה בת חמודה, צביה, אותה לכתוב תסריטים. מי עוד כמה מכיר את נכני התעשייה הצבאית? האם לא ברור כי כאשר הוחלט צלם סרטי-הסברה לתעשייה האווירית, עסקה צביה בתסריטים, וכל זאת במיקרה, וללא כל קשר לעובדה שאבית הוא השליט של התעשייה האווירית?

אולם אשר בני'וסף, שתוארו הרישימי הוא מינהל-מנכ"ל התעשייה האווירית, דואג גם לאשתו, האשה, ברכה שמה, הח' ליטה להיות סוכנת-ביטוח, פתחה סוכנות ברמת-גן-גיבעתיים יחד עם סוכן-הביטוח הוותיק אריה שפאק. שם הסוכנות שפאק בני'וסף, ועיקר עיסוקיה ביטוחים עבור התעשייה האווירית ומוסדותיה. בני'וסף היה גם אחראי על ועד-העובדים, ואך טיבעי היה כי כל עיסקי הועד יבטחו באמצעות אשתו, אחד העסקים הללו, חנות המכירות שירות-לעובד, וזה לאחרונה בביקורת קטלנית של מבקר-ההסתדרות — שלא גילה את עיסקי הביטוח.

ומי שסבר כי אשר בני'וסף דואג רק לבני-ימישפתו הקרובים, טעה גם הוא. איש רחב-אופקים כמוהו, שהתקדם בתפיסו תודות לכישוריו האינטלקטואליים, זוכר לטוב גם את אחיו, עצמאי-בשרו. ואחיו הלא הוא אברהם בני'וסף, סגן מנהל-כללי במישרד-הביטחון, וגם חבר במועצת-המנהלים של התעשייה האווירית.

עכשיו, גא לשים לב: לתעשייה האווירית יש דובר בשם דורון סופר-ליק, אבל יש גם אלקנה גלי. גלי היה בשעתו עוזרו של דוד בני'ורין, הפך אחד מראשי רפ"י ודוברת הראשי בשנות השישים התמנה כדובר ואחראי להסברה של התעשייה האווירית ברחבי העולם, בחוזה שעבר כבר אז את ה-100 אלף לירות לשנה.

איש מחוץ לצמרת התעשייה האווירית אינו יודע כמה מקבל גלי ותמורת מה. אחרי הכל, ההסברה הטובה ביותר לתעשייה האווירית היא מטוסי צה"ל. ל-ערבה לא יעזור גם גאון הדבורים. הנה, אשתו של גלי, אראלה, הקימה לה בשקט עסק הנקרא תיקשורת-מידע מיוחדת-יכונית. פרמלית, אין לאלקנה

גלי אלקנה גלי, הדובר והאחראי להסברה של התעשייה האווירית. חברת פירסום והסברה הקשורה באשר-תו מעסיקה את אשת סוכנ"ל המישרד.

האחראים

בתאום לחוקי מדינת-ישראל אחראים חברי מועצת-המנהלים של כל חברה, על מה שקורה בה. חברי מועצת-המנהלים של התעשייה האווירית לישראל, הם הנושאים באחריות ישירה ואישית לכל המאשר בבידור זו. חברי מועצת-המנהלים הנוכחית, אשר מונו על-ידי שר-הביטחון שמעון פרס, הם:

- מיכאל פירון, יושב-ראש.
- יצחק שפירא, לשעבר ראש מישרד-הביטחון באר"ב.
- אדוקה שווימר, מנהל כללי.
- יהודה רבין, נציג מישרד-התחבורה.
- יעקב מאכט, נציג "בנק לאומי לישראל".
- חיים לסקוב, נציג קבילות החיילים.
- דוד כוכב, יועץ כלכלי לשר-הביטחון.
- אשר ירדן, יושב-ראש קופת-החולים.
- צבי זמיר, מנכ"ל "סוללברונה".
- חיים הרצוג, שגרור ישראל באו"ם.
- מרדכי הוד, לשעבר מפקד חיל-האוויר.
- אוריאל גורני, יועץ-מישפטי לשר-הביטחון.
- אברהם אשרי, נציג מישרד-המסחר-התעשייה.
- שאול שאדתיאל, נציג מישרד-האוצר.
- פרופ' יאיר אהרוני, ראש החוג למינהל-עסקים באוני' ברסימת תל-אביב.
- אברהם בני'וסף, סגן מנכ"ל מישרד-הביטחון.
- בנימין סוד, מפקד חיל-האוויר.